

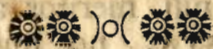
FRATRI SUAVISSIMO
JOANNI CHRISTIANO
SENCKENBERG,
S. D. P.

HENR. CHRIRTIANVS SENCKENBERG

Qui ab ineunte ætate, omnibus iis, quæ TIBI fau-
sta feliciaque contigerunt, MI FRATER! haud
secus, ac meis, gaudio affici solitus sum, non
possum non, in præsens TIBI novos honores gratula-
ri, pro quibus rite, & ex more majorum obtinendis,
consuetam pugnam hac luce inis. Dedisti amori in me
TUO, ut nostram, in qua mihi Jus profiteri contigit,
Academiam, omnibus aliis, etiam Patriæ nostræ magis
vicinis, & hanc dignitatem sponte offerentibus, præfer-
res. Gratias ago vel hoc nomine, & ut albus hinc
dies, per multa annorum spatia, semper candidior
TIBI recurrat, apprecor. Neque vero eo modo ad
huncce locum accedis, quo aliorum multi id hodie a-
gere assolent, maturus hanc lauream, hæc decora
ambivisti, quæ capere ante aliquot lustra licuisset. Ea
fuit B. PARENTIS nostri institutio, cui plurima TE
debere sponte fateris, quique ut Medicus esses, ante
quam alii studiorum nomen capessunt, effecit. Meruisse
TE quæ mox conferentur decora, iudicium Honora-
tissimorum Collegarum meorum AMPISSIMÆ FA-
CULTATIS MEDICÆ Professorum, satis sufficienti
indicio est. Non nisi meritos admittere consuevit
GEORGIA AUGUSTA, nec unquam ab hoc more
recedet. Redibis ad communem TIBI mecum matrem
ho-

honoribus gravis, redibis omni exceptione majore virtutis eruditionisve testimonio munitus, succedes PARENTI in stadio amplissimo, bene merebere de Patria & omnibus bonis. Eæ nimirum fuere B. PARENTIS, quem dixi, spes, quarum eum damnari fata noluerunt, ad meliorem vitam promotum. Est aliquid Medicum agere, si non eo modo agere velis, quo vulgus assolet. Longa experientia, multa assiduitate, ampla eruditione, insigni judicio hic opus. Tu, MI FRATER! præfiscine id dicere Fratri liceat, cuncta hæc unus ad Praxin, quam vocant, affers. Jungis propriæ longam B. Parentis Observationum seriem, quas partim vivus ore tradidit, partim pluribus voluminibus contextas reliquit. Assiduitatem & reliqua non prædico, partim ne modestiæ TUÆ sim gravis, partim ne TE prædicando, splendorem quasi genti nostræ, ex TUIS virtutibus conciliare velle videar. Accedit reliquis insignis pietas, omnibus certe utilis, imprimis vero Medico commendanda, qui sæpe in discrimine & animæ & corpori simul mederi debet & solet. Ita instructus, tene illud quod cepisti iter, atque ad Optima quævis, ex honoribus in TE conferendis, majores sume spiritus. Gratulor ego TE CIVITATI PATRIÆ, sed meam vicem simul ut doleam, concede, qui eo ipso illius diei dolores sentio, quo a TE denuo divelli necessum erit, cum negotia, ut domo diu absis, non permittant. Quam ægre feram illius diei tristitiam! sed hunc quidem lætitiæ dabimus, de tristibus vero tum cum advenerint, cogitare satius erit. Ita salve! Dab. prid. Non. Septembr.

M DCC XXXVII.

30 694 996

SK 14/345

Sammlung Senckenberg